

ת"פ 47349/08-17 - מדינת ישראל נגד איגור קורמוב

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 47349-08-17 מדינת ישראל נ' קורמוב

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן

המאשימה

נגד

איגור קורמוב

הנאשמים

ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז -1977 (להלן: "החוק"), עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 16/12/15, במסגרת מ"ת 1727-10-15, הורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם בתנאים מגבילים, ובין היתר על אי יצירת קשר עם הגברת סבטלנה קורמוב (להלן: "המתלוננת") והרחקה ממנה, כך שלא יתקרב הנאשם למתלוננת במרחק הקטן מ-500 מטרים (להלן: "ההוראה החוקית").

בתאריך 14/01/16 בשעה 19:16 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שחייג אל המתלוננת והטרידה באומרו לה: "אני רוצה להגיד לך את תתני לי את כל קופות הגמל שלך קרנות ההשתלמות שלך, וזאת רק ההתחלה, את תסתכלי אחורה ותפחדי".

נוסף על המתואר, בתאריך שאינו ידוע למאשימה אולם כשבוע עובר ליום 15/01/16, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שחייג את המתלוננת ואיים עליה באומרו: "חכי, רק שיורידו ממני את כל ההגבלות, אני אעשה לך ולכל החברים שלך לא יהיו לך חיים, את כל החיים תלכי ותסתכלי אחורה... אז מה, מה אני חתכתי אותך, חכי, רק שיורידו לי את ההגבלות".

בהמשך למפורט, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שחייג שוב למתלוננת והשאיר לה הודעה קולית במשיבון.

כמו כן, בתאריך 10/01/16 בשעה 08:50, בחניית הרכבים ובמהלך אסיפת הורים בבית הספר בו מתחנך בנם הקטין של הנאשם והמתלוננת, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שניגש למתלוננת, כשהוא תחת השפעת אלכוהול, והחל לצעוק עליה ולהאשימה בהאשמות שונות.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 28/10/18 עלה כי הנאשם, בן 44, גרוש מזה שנה ואב לילד בן 10, השתחרר ממאסרו האחרון בתחילת שנת 2018, ומאז גר לבדו באשדוד ועובד כנהג משאית, העבודה בה עבד טרם מאסרו.

הנאשם טען כי סיים 12 שנות לימוד ו-3 וחצי שנות לימוד הנדסת בניין בבלרוסיה, אולם לא השלים לימודיו בשל עלייתו ארצה בשנת 1991. הנאשם שיתף בקשיי שפה שהובילו לקשיי קליטה וקושי בהסתגלות. בהמשך, לדבריו, גויס לצבא ושירת 3 שנים כנהג.

הנאשם שיתף כי החל להשתמש לרעה באלכוהול בתחילת שנת 2016, אך הפסיק את השימוש לאחר מספר חודשים ומשהבחין בנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש. לטענתו, לאחר מכן עשה שימוש באלכוהול באופן חברתי בלבד.

על אף האמור, התרשמות שירות המבחן, בחיזוק תיאורי המתלוננת, הייתה כי הנאשם עשה שימוש לרעה באלכוהול בשנים האחרונות וסירב להשתלב בטיפול בתחום זה. כמו כן, טען כי לא צריך להשתלב בטיפול בשליטה בכעסים במערכת זוגית או בתחום האלימות הזוגית בכלל.

שירות המבחן התרשם מאי לקיחת אחריות על מעשי העבירה, אימפולסיביות, קושי בוויסות רגשי ושליטה על כעסים, וקושי בקבלת סמכות וגבולות.

המתלוננת תארה מערכת יחסים מורכבת עם הנאשם, בגינה נוהגת באופן זהיר.

לאור המפורט, ובשל התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בתחום של אלימות זוגית, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והומלץ על הטלת ענישה מוחשית שתגביר את אלמנט ההרתעה ותפחית, ככל הניתן, את הסיכון בטווח המידי.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 13/12/18 עלה כי הנאשם לא שולב בטיפול במסגרת בית מעצר "שקמה" ובית הסוהר "אלה" בהם ריצה מעצרו ומאסרו מחודש נובמבר 2017 ועד ליום 09/01/18.

לבקשת ב"כ הנאשם הוגש תסקיר משלים ביום 31/12/18, ממנו עלה כי בתקופת מאסרו הראשונה של הנאשם, בשנת 2016, שולב הנאשם בקבוצה ראשונית בתחום "שליטה בכעסים", אך הנאשם התייצב למפגשים בודדים בלבד ונשר

מהקבוצה בתחילתה. לאחר מכן, השלים הנאשם 6 מפגשים בקבוצה דומה במסגרת החינוך, אולם התקשה לשתף מעולמו ועלה ספק אם נתרם מהקבוצה. הובהר כי קבוצה זו לא הייתה קבוצה טיפולית ייעודית, לאור משכה ותכניה, וכי בשל מאסרו הקצר באופן יחסי של הנאשם, 7 חודשים, הוא לא שולב במחלקה לטיפול בתחום האלימות במשפחה על ידי שב"ס.

לאור המפורט, שב שירות המבחן על המלצתו.

בשלב זה יש לציין כי במועד הדיון אשר התקיים ביום 20/12/18 הצהיר הנאשם כי כבר עבר את הטיפול לו נזקק וכי לא זקוק לעזרה כיום.

טיעוני הצדדים

5. במועד הטיעונים לעונש עתר ב"כ המאשימה להטלת ענישה ברף הגבוה של המתחם, קרי 12 חודשי מאסר בפועל, פיצוי למתלוננת ומאסר מותנה.

בטיעוניו הפנה ב"כ המאשימה לחזרתיות במעשיו של הנאשם ולחומרת העבירות ונסיבותיהן, הכוללות את היות הנאשם תחת השפעת אלכוהול באחד האירועים המתוארים בכתב האישום המתוקן, וכן את העובדה כי העבירות בוצעו כלפי בת זוג.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם - כבוד האדם, הזכות לאוטונומיה על הגוף ובטחונו האישי של האדם, וכן הפנה להתרשמות שירות המבחן, לאי לקיחת האחריות מצד הנאשם ולהיעדר השתלבות בקבוצה טיפולית, וכל זאת כפי שפורט בתסקירים.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת הפרת ההוראה החוקית נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת האיומים טען למתחם הנע בין מאסר קצר ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

6. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של הנאשם נובע מסכסוך הגירושין בינו לבין המתלוננת, וכי למעט עבירות אלה הנאשם נעדר עבר פלילי והוא אדם נורמטיבי. כמו כן, טען כי אמירותיו של הנאשם נבעו מתסכול, וכי הוא לא תקף את המתלוננת ולא פגע בה.

עוד טען כי הנאשם יכול היה לצרף תיק זה, אולם תיק זה הוגש רק לאחר שנדון, וכי כיום השניים גרושים, הנאשם שילם על מעשיו, ונמצא כיום במקום אחר בחייו ולא מעוניין לשוב לאחור בכך שישתלב בטיפול.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם:

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

8. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בפסיקה (ע"פ 2375/15 מדינת ישראל נגד נס (22/02/18)), ניתן להגדיר האירועים עליהם נותן הנאשם את הדין כחלק מתכנית עבריינית אחת ועל כן יש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע עבירת האיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה. כמו כן, הערכים המוגנים בהפרת הוראה חוקית הם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

כבר נכתב לא אחת על חומרת עבירת האיומים, ובבש"פ 9472/06 מדינת ישראל נגד פלוני (19/11/06) נקבע כי: **"בדיני נפשות עסקינן. כבר הוכח מספר פעמים, כי אך כפסע בין איום למעשה..."**

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני**, וזאת לאור תוכן האיום, ביצוע העבירות תוך הפרת צו שיפוטי והחזרתיות, אל מול העובדה שהאיום נותר מילולי בלבד ולא נעשה כל ניסיון להוציאו מהכוח אל הפועל.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם,

אשר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו, והוטלו עליו, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה ולא קיימת סטייה מנורמת הענישה המקובלת.

ב. **ברע"פ 7413/14 דוד נגד מדינת ישראל (17/11/14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים, וזאת במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם כך שהורה כי הפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם תרוצה בחופף למאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה.

ג. **ברע"פ 1738/15 שוקרי נגד מדינת ישראל (11/03/15)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד גרושתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בפסקי הדין שניתנו על ידי הערכאות הקודמות.

ד. **ברע"פ 4976/18 כהן - ריאני נגד מדינת ישראל (12/08/18)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ו-4 עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד פרודתו, ובית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי כלל השיקולים בעניינו של הנאשם נשקלו על ידי הערכאות הקודמות.

ה. **בת"פ (חד') 23588-09-11 מדינת ישראל נגד יוסופוב (07/04/14)**, הורשע נאשם בביצוע 2 עבירות איומים כנגד גרושתו, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית. ערעור אשר הוגש על גזר דין זה - נדחה (**עפ"ג 33154-05-14 יוסופוב נגד מדינת ישראל (26/06/14)**).

ו. **בת"פ (כ"ס) 35142-06-15 מדינת ישראל נגד פלוני (12/01/16)**, הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים כנגד בת זוגו, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 6 חודשי מאסר בפועל.

ז. **בת"פ (פ"ת) 2031-07-13 מדינת ישראל נגד לוי (03/11/13)**, הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים ועבירת הפרת הוראה חוקית, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 5 חודשים ומספר ימים של מאסר בפועל.

ח. **בת"פ (ראשל"צ) 9067-10-10 מדינת ישראל נגד כהן (12/01/12)** הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 7 חודשי מאסר מותנה. וזאת, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן והעובדה כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר וכ-14 חודשים תחת תנאים מגבילים.

כמו כן, יש לציין כי בע"פ **1261/15 מדינת ישראל נגד דלאל (03/09/15)**, ציין כב' השופט סולברג כי תדיר שעבירת הפרת ההוראה החוקית 'נבלעת' בגדרו של העונש הכולל בשל קיומו של קשר הדוק. עם זאת, קבע כי מתחם

העונש ההולם בגין עבירה זו, כשלעצמה, נע בין מספר חודשי מאסר ועד לשנה, וזאת גם כאשר ההפרה מנוצלת לביצוע עבירות נוספות.

12. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה** - מעמדת המתלוננת עולה כי חשה כיום פחד מפני הנאשם וכי פחד זה גורם לה להסתובב עם גז פלפל וכן הוביל להתקנת מצלמות אבטחה בכניסה לביתה.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה** - כאמור לעיל, המרחק בין איום למעשה איננו גדול, והנזק שצפוי היה להיגרם לו חלילה היה הנאשם מממש את איומו - קשה.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות** - לטענת הנאשם, ביצע את העבירות על רקע סכסוך הגירושין בין השניים.

ד. **הנאשם היה המבצע העיקרי והיחיד של העבירה.**

ה. **נסיבות ביצוע העבירה** - עבירות האיום וההטרדה בוצעו תוך הפרת צו הרחקה.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכיו** - מתסקיר שירות המבחן עלה כאמור כי הנאשם עשה שימוש לרעה באלכוהול וסירב להשתלב בטיפול בתחום זה, ואף טען כי לא זקוק לטיפול בשליטה בכעסים במערכת זוגית או בתחום האלימות הזוגית בכלל.

כמו כן, שירות המבחן התרשם מאי לקיחת אחריות על מעשי העבירה ומרמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בתחום של אלימות זוגית.

ב. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - לנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות בגין עבירות איומים ותקיפות בת זוג בגין נדון, לעונשי מאסר בפועל.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד במקרה זה, וזאת לאור העובדה כי הנאשם שב וביצע את אותן העבירות פעם אחר פעם, וכן לאור התרשמות שירות המבחן, כמפורט לעיל.

16. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני - גבוה של המתחם, דהיינו מאסר בפועל וענישה צופה פני העתיד.

לא מצאתי מקום להסתפק בענישה בדמות עבודות שירות, זאת בשל קביעתי כי עבודות שירות מהווה עונש ברף התחתון של המתחם וכן בשל העובדה כי אני סבורה שיש להטיל ענישה מוחשית במקרה זה וזאת בשם לב לעברו הפלילי של הנאשם והערכתה סיכון הגבוהה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר בפועל מהם תנוכה תקופת מעצרו.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב אחת העבירות בהן הורשע.
3. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום לבצע אחת העבירות בהן הורשע.

משהטלתי על הנאשם עונש מאסר בפועל, אני נמנעת מהטלת ענישה כלכלית מוחשית.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 4 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.